

A Richard Nixon-merénylet (2004)

Sam Bicke egy átlagos amerikai állampolgár, aki a már unalomig ismételt amerikai álmod szeretné megvalósítani. Niels Mueller rendező ezúttal azonban ennek árnyoldalait mutatja be nekünk.

Ha keményen dolgozol, a céljaid helyezed minden más elé, akkor sikeres leszel. Ez vajon tényleg így van? Sam rendkívül elhivatott a munkájában, viszont nem hajlandó feladni az elveit, nem hajlandó bőrnek hazudni a műbőr fotelt, és nem veszi be a gyomra a vásárlók átverését. Álma, hogy egy őszinte vállalkozást vezethessen, ahol egyenesen megmondja, mennyi az árás, mennyit enged belőle és így mennyire jár jól ő is és a vevő is. Egy barátjával szeretnének mozgó autószervizet indítani, ennek érdekében kölcsönhöz folyamodik. Miközben várja az elbírálást, küszködik a lélektelen sales-es munka igája alatt, mindemellett pedig próbálja visszaszerezni a családját.

Nyomon követhetjük, hogy hullik ki egy talpig becsületes ember alól az összes pillér, ami tartja, és hogyan zuhan bele egy olyan elkeseredett szituációba, mint a Richard Nixon-merénylet. Érdemes szót ejteni arról is, hogy mennyi borzasztó dolog köthető a nevezett elnökhöz, amit a film maga is elmond, de csak épphogy, ha a cselekmény mellett a háttérben szóló tévé hangjára is figyel a néző. Sam főnöke pedig annyit tesz még ehhez hozzá, hogy a legjobb sales-es maga az elnök, aki kétszer nyert választást azzal, hogy kivonulnak Vietnamból, illetve nem bombázzák Kambodzsát mindenféle mondvacsinált okra hivatkozva. Ehhez képest épp az ellenkezője történt, „mint az közismert”.

Ez a film a kisember vergődését mutatja be a hatalommal szemben, amely harcban, sajnos nem kérdés, melyikük fog győzni.